

Zvládne to nakonec skoro každý, ale musí pro to chtít něco dělat. To platí pro všechny. Smekám před Filipem, který pro neslyšící dělal i první hodiny u auta, kde se žák seznamuje s technikáři vozidla. To obdivuji.

Kondičkář. To je člověk, který si přijde do autoškoly osvěžit své řidičské dovednosti. Některý neřídil od autoškoly, jiný přestal, protože se bál, důvodů je mnoho. Nikdy netušíte, kdo vám tam přijde, ale většinou to bývá fajn, protože ti lidé přesně vědí, co chtějí, co potřebují a mají o to upřímný zájem.

Zázrak z nebes. Ten nastane v okamžiku, kdy máte v autě člověka, který je naprosto mimo. Jízdy jsou otravné a cítíte, že

vlak už dávno ujel a že není možnost nápravy. Jenže po té nejhorší jízdě, kdy chcete s celou autoškolou seknout (a žák stejně tak), se to najednou zlepší a dotyčný během posledních jízd udělá takový pokrok, že závěrečné zkoušky jsou pro něj jen formalitou. To se občas stane a nedovedu si dodnes spolehlivě vysvětlit, jak je to možné.

Zázrak na minus prvou. Nyní je řeč o žákovi, kterého od začátku učíte nějaké dovednosti tak, jak jste zvyklí, načež on přijde na další jízdu, kde vám předvádí něco, co jste ho rozhodně nenaučil. Jsou jevy, kterých jste si třeba nevšimli anebo u žáků vznikly samovolně a náhodou. Například si najednou odkládají nohu na spojku, i když ji nevyužívají. To stále ještě jde. Ale občas se stane, že přijde žák, který si patrně se svým rodičem, kamarádem či jiným řidičem povídal o řízení, načež si z tohoto hovoru odnesl nějaké velice zajímavé dovednosti. Mezi ty samozřejmě patří již zmíněné vyhazování kvaltu třeba ze čtyřky na neutrální. Patří mezi ně i projevy, které nejsou špatné, ale jsou záležitostí takového „řidičského neverbálního slangu“: pro žáky autoškoly nemají smysl, protože ti sami mají dost práce sami se sebou. Ale protože vydatná část žáků se chce cítit co možná nejvíc jako řidič (být jen žák je pro ně poputné), najednou vám začnou problikávat ostatní auta, že nesvítlí, začnou pouštět ostatní auta v křižovatce, kde jinak mají přednost, začnou na semaforech vyřazovat na neutrální, dávat ruční brzdu, aby si ulevili noze. Vše z toho jsou postupy v praxi užívané a mnohdy správné, ale v kontextu žáka, který je podruhé ve městě, jde o nonsens, který se snažím potírat, protože jsme do něj ještě nedozráli. Chce to trpělivost a nebát se přijmout, že jsem tady, abych se něco naučil, ne proto, abych byl hotový po první jízdě! Aneb žák autoškoly nerovná se řidič.

Vytvářec problémů tam, kde nejsou. Měl jsem dost takových žáků, kteří mi zastavili nebo minimálně přibrzdili před